

::R0184 : strona 7::

RACHELA TYPEM NA SYJON

Posiadamy wiele figur obrazujących dwa domy Izraela (cielesny i duchowy) oraz ich wzajemną zależność; chociaż one obydwie nie obrazują dokładnie tych samych aspektów. Wśród bardziej wyróżniających się moglibyśmy wymienić figury Ismaela i Izaaka przedstawiających cielesne i duchowe nasienia Abrahama, które obydwie były błogosławione, ale nie w tym samym stopniu. Zobaczyliśmy już, że ich matki Hagar i Sara były figurami Przymierza Zakonu i Przymierza Ewangelii, pod którymi rozwijają się dwa nasienia. Inna, piękna figura Izaaka i Rebeki pokazuje nam społeczność, jaka będzie udziałem „małego stadka” jako Małżonki Chrystusowej, gdy ona otrzyma współdziedzictwo z Chrystusem. Figury Jakuba i Ezawa pokazują cielesne nasienie, które utraciło szansę otrzymania najlepszego błogosławieństwa, chociaż ono rozwinęło się jako pierwsze. Jak „Ezaw sprzedał swoje prawo pierworodztwa za miskę soczewicy”, tak cielesny Izrael wybrał ziemskie rzeczy zamiast duchowych błogosławieństw, które mógł odziedziczyć. Przedstawiony w Jakubie kościół wieku Ewangelii – chociaż rozwinął się później, otrzymuje najwyborniejsze błogosławieństwo – duchowe. „Cóż tedy powiemy? To, że poganie, którzy nie dożyli do sprawiedliwości dostąpili, sprawiedliwości, która jest z wiary. A Izrael, który dążył do sprawiedliwości z zakonu, do sprawiedliwości z zakonu nie doszedł” (Rzym. 9:30,31).

Ale teraz wychodzi na widownię inna figura, której przedtem nie zauważyliśmy. Gdy się ją zauważy, ona jest tak samo wyraźna jak inne figury i ona obrazuje szczególne aspekty prawdy, których tamte nie obrazowały. W licznych swoich szczegółach Rachela zdaje się być figurą na kościół wieku Ewangelii, natomiast jej siostra Lea mogłaby być odpowiednikiem przedstawiającym cielesny Izrael. Jakub służył po siedem lat za każdą z żon, w czym można by dopatrzeć się obrazu równości istniejącej pomiędzy dwoma wiekami – wiekiem Żydowskim i Wiekiem Ewangelii – których dokładną równoległość już zauważyliśmy.

Znowu, jak Rachela była szczególnie umiłowaną i jako pierwsza otrzymała obietnicę, tak i Przymierze Ewangelii, jako najbardziej pożądane było uczynione przed „Przymierzem Zakonu” (Gal. 3:8,17), chociaż to późniejsze było najpierw rozpoznane i najpierw urodziły się cielesne dzieci (Rzym. 9:8) zwane „Izraelem według ciała” (1 Kor. 10:18).

Jednak nasze główne zainteresowanie skupia się na osobie Racheli. Jej pierworodny syn Józef wydaje się być figurą na „Chrystusa.” Józef został wywyższony do zajęcia stanowiska równego Faraonowi (figura na Pana Boga). „Tylko tronem będę większy od ciebie.” Ta prawda odnosi się

teraz do naszej głowy (Pana Jezusa) i wkrótce będzie odnosiła się do całego ciała. „Którego Pan Bóg wywyższył i darował mu imię, które jest ponad wszelkie imię.” Rozumiemy więc, że pierworodny syn Racheli figuruje małe stadko, któremu Ojciec upodobał sobie dać królestwo – którego głową jest Pan Jezus.

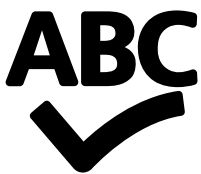
Drugim dzieckiem Racheli był Benjamin, przy porodzie którego Rachela zmarła. Uważamy, że Benjamin jest figurą na „wielkie grono”, rodzące się po „wielkim ucisku.”

Jakże ta figura zgadza się z treścią poprzedniego artykułu. Jakże doskonale Rachela figuruje Syjon, posiadając dwóch potomków – pierwszego – aby rządził, drugiego równie umiłowanego, zrodzonego po bólach porodowych, po śmiertelnej agonii. Jakże więc śmierć Racheli pokazuje koniec kariery Syjonu jako kościoła na ziemi, podczas gdy członkowie „wielkiego grona” są urodzeni po wielkim ucisku.

Podczas wykonywania rządów Józef błogosławił swoich braci i ostatecznie ujawnił się im. Dlatego spodziewamy się, że kiedy królestwo zostanie oddane „małemu stadku” zaraz na samym początku królowania, wielki ucisk będzie kontrolowany tak, aby istniała możliwość błogosławienia naszych braci (członków wielkiego grona nadal pozostającego w ciele oraz cielesnego Izraela – Benjamina i jego braci). Różnica pomiędzy Benjaminem a innymi braćmi pokazana jest w pięciokrotnie większym błogosławieństwie Benjamina w porównaniu z innymi braćmi (1 Moj. 43:34; 45:22), co wskazuje na obfitsze błogosławienie duchowych braci przedstawionych we figurze Benjamina, w przeciwieństwie do jego ziemskich braci – cielesnego Izraela, którego figurą byli synowie Lei.

=====

— Styczeń 1881 r. —



Jeżeli zauważyłeś błąd w pisowni, powiadom nas poprzez zaznaczenie tego fragmentu tekstu i przyciśnięcie *Ctrl+Enter*.